

Escuelas Oficiales de Idiomas de Madrid
Consejería de Educación e Investigación
Comunidad de Madrid

Procedimientos selectivos para el ingreso y acceso al cuerpo de Profesores de Escuelas Oficiales de Idiomas

**Resolución de 6 de marzo de 2018 y Resolución de 10 de mayo de 2018
de la Dirección General de Recursos Humanos**

CATALÁN

PRUEBA 1

Duración de esta prueba: 80 minutos

A partir del fragment del conte *Amor mètric* de Ramon Solsona (de 1991), contesteu les preguntes següents:

1. Comentari de la ironia de l'autor en aquest conte. Recursos utilitzats. Descriviu la personalitat del narrador a partir del text.
2. Digueu un sinònim adequat al context d'aquests mots:
  - tornejades (línia 5)
  - lliurar (línia 9)
  - beatitud (línia 12)
  - batzegades (línia 13)
  - assossegat (línia 14)
  - gaudi (línia 21)
  - marital (línia 22)
  - solteria (línia 23)
  - conquistar (línia 23)
  - festejat (línia 24)
  - regust (línia 26)
  - efímeres (línia 27)
  - vori (línia 30)
  - desmanyotada (línia 33)
  - constipat (línia 43)
3. Digueu el significat d'aquestes expressions o frases fetes:
  - sóc malastruc (línia 3)
  - feia peça (línia 7)
  - filo tan prim (línia 16)
  - a soles (línia 20)
  - vagi de mà en mà (línia 20)
  - tinc la mel a la boca (línia 25)
  - tot se'n va en orris (línia 25)
  - em feien caure la bava (línia 32)
  - no en vaig fer cabal (línia 37)
  - una de grossa (línia 40)
  - de ca l'ample (línia 43)
  - amb la mosca al nas (línia 45)
  - Va ser la gota que fa vessar el got (línia 47)
  - bona nit i tapa't (línia 50)
  - va acabar (...) com el rosari de l'aurora (línia 51)

4. Enumeració de tots els mots amb accent diacrític que apareixen en el text.
Quins d'aquests mots no s'accentuarien ara amb la publicació de la nova Ortografia Catalana de l'IEC. Quan es va publicar? Quins són els 15 accents diacrítics actuals del català? Què va motivar la reforma?
5. Anàlisi morfosintàctica d'aquests pronoms febles que apareixen en el text.

aspiro a no haver-ne de fer mai ús (línia 15)
ja n'he perdut el compte (línia 24)
tot se'n va en orris (línia 25)
hi va tornar (línia 38)
me'n temia una de grossa (línia 40)
6. L'ús en català del signe d'interrogació d'obertura en relació amb el text.
7. Localització i definició dels termes utilitzats en l'anàlisi de la poesia (mètrica) que apareixen en el text. Relació amb el títol del conte.
8. Comentari del "no" que apareix en el text. (línia 3)
9. Comentari del "res" que apareix en el text. (línia 12)
10. Comentari de la paraula "nòvies" tant des del punt de vista normatiu com pragmàtic. (línies 16 i 26)
11. Comentari del "pas" que apareix en el text. (línia 23)
12. Comentari del "de" que apareix en el text. (línia 23)
13. Apareix en el text algun canvi o caiguda de preposició? Explicació del/s cas/os trobat/s i tractament que té aquest fenomen en la nova gramàtica de l'IEC.
14. Comenteu en què consisteixen les incorreccions gramaticals de l'estudiant de Medicina. Com les explicaríeu als alumnes?
15. Detecteu en el text perífrasis d'obligació i de probabilitat. En quin/s cas/os creieu que l'alumnat castellanoparlant podria tenir confusions?

AMOR MÈTRIC

(fragment)

Després del fracàs d'anit, vaig començar a pensar si no sóc malastruc amb les dones.

5 Era una bellesa de cap a peus, amb unes cames tan ben tornejades que fins i tot els genolls –cosa rara– eren perfectes. Em va enlluernar com un llampec i crec, modestament, que jo també li feia peça. Els primers tempteigs havien estat molt prometedors, sabíem que l'atracció era mútua i tàcitament havíem acordat que ahir a la nit ens havíem de lliurar l'un a l'altre, probablement ja per
10 a tota la vida.

Perquè jo vull casar-me. El matrimoni és, sens dubte, l'estat més perfecte a què pot aspirar una persona. ¿Hi ha res més catàrtic que la beatitud de la vida conjugal? ¿Coneix algú una anestèsia més eficaç per afrontar les batzegades de l'existència que un matrimoni durador i assossegat? Sóc un gran defensor
15 del divorci, però aspiro a no haver-ne de fer mai ús, em vull casar amb les màximes garanties possibles. Per això filo tan prim amb les meves nòvies, no vull fallar en l'elecció.

La dona és bellesa; l'amor, poesia, i el matrimoni, un llibre de poemes en edició de bibliòfil. Qui posseeix una *Divina Comèdia* antiga, bellament enquadrada,
20 la mira, la toca, la palpa en silenci, la llegeix a soles i no permet que vagi de mà en mà. Una bona esposa és el gaudi d'un tresor íntim.

Malgrat la solidesa de la meva vocació marital, i contra la meva voluntat, no he pogut deixar la solteria. I no pas perquè em costi de conquerir les dones, al contrari. He festejat tantes vegades que ja n'he perdut el compte, però quan
25 tinc la mel a la boca, sorgeix algun impediment i tot se'n va en orris. A la meua llarga carrera de pretendent hi ha de tot, algunes nòvies m'han deixat el regust fi dels tercets encadenats, d'altres han estat efímeres com el respir d'una cesura.

El primer amor no s'oblida mai. Era una noia alta, esvelta, amb unes poderoses dents de pala que llavors em semblaven un joc d'escacs de vori. Estudiava
30 Medicina i no em dedicava gaire temps, però ho suplia amb una alegria i una extraversió que em feien caure la bava. Des de la perspectiva actual, la veig viva com una quarteta i desmanyotada com un decasíl·lab ortopèdic per un excés de sinalefes. Encara no havíem parlat de casar-nos, quan un dia em va
35 dir:

- La meua mare s'ha enfadat amb mi sense que jo li he donat motius.

Em va cridar l'atenció, però no en vaig fer cabal.

Un altre dia, però, hi va tornar:

- ¿Vols que pujarem a casa una estona?

40 Francament alarmat, me'n temia una de grossa cada vegada que obria la boca. La ruptura definitiva es va produir a la terrassa d'un cafè. Devia ser octubre o novembre, perquè va dir:

- Si continuem gaire estona quiets, hauria d'agafar un constipat de ca l'ample.

45 - ¿Què vols dir? –vaig contestar amb la mosca al nas.
- Tu no tens mai fred, encara que neva.

50 Va ser la gota que fa vessar el got. Vam discutir amb paraules fortes, vaig intentar explicar-li que el verb de les subordinades s'ha d'adequar a l'estructura de la frase. Jo que sí, ella que no, i quan vaig comprovar que no tenia cap interès a corregir aquell defecte vaig dir-li bona nit i tapa't per sempre. El meu primer festeig va ser premonitori, va acabar, com, per ara, tots els posteriors: com el rosari de l'aurora.

Ramon Solsona, *Llibreta de vacances*

Escuelas Oficiales de Idiomas de Madrid
Consejería de Educación e Investigación
Comunidad de Madrid

Procedimientos selectivos para el ingreso y acceso al cuerpo de Profesores de Escuelas Oficiales de Idiomas

Resolución de 6 de marzo de 2018 y Resolución de 10 de mayo de 2018
de la Dirección General de Recursos Humanos

CATALÁN

PRUEBA 2

**DURACIÓN DE LA PRUEBA: 50 minutos
(incluidas las dos escuchas)**

A partir del fragment de la sèrie *Merlí* de TV3:

RESUM:

Feu un resum del text, d'aproximadament 200 paraules.

PREGUNTES:

1. Definició i comentari dels verbs comodí o proverbs. Localització d'exemples dits pel personatge del Merlí.

2. Possessis àtons. Definició, usos i localització d'exemples en el text.

3. El Merlí diu al principi de la classe:

*“Ara només importa quina empresa muntem. Quanta pasta **fotrem**”.*

Expliqueu el fenomen fonètic de la pronúncia del Merlí de “fotrem”.

5. El Merlí diu a l'alumne Pol Rubio:

*“Mira, a filosofia només cal que escoltis i que aprenguis a pensar. Tant **me** fot que no prenguis apunts.”*

Expliqueu aquesta forma de pronom feble i justifiqueu-la.

6. Comentari de castellanismes, col·loquialismes i vulgarismes que apareixen en aquest fragment de la sèrie *Merlí* per part dels estudiants i del professor. Pel català que s'hi parla, faríeu servir aquest text a classe? A quin nivell? Justifiqueu les respostes.

Procedimientos selectivos para el ingreso y acceso al cuerpo de Profesores de Escuelas Oficiales de Idiomas

**Resolución de 6 de marzo de 2018 y Resolución de 10 de mayo de 2018
de la Dirección General de Recursos Humanos**

CATALÁN

PRUEBA 3

DURACIÓN DE ESTA PRUEBA: 40 minutos

TRADUCCIÓ DIRECTA

La presó de Vic era un casalot desballestat que feia cantonada amb un dels carrers dels afores. Si no hagués set per dues o tres torretes amb espiells i merlets a cada costat, com un castell trasplantat de la muntanya al pla, l'edifici hagués pogut passar per un dels nombrosos convents de clausura escampats per la ciutat.

Havíem arribat al matí a primera hora a l'entrada de la presó, ella amb el cabàs de paquets i jo agafat de la seva mà, com si el lloc suposés un perill. A fora, a la vorera del davant de la porta, era ple de gent, familiars dels presoners, amb farcells i paperam a les mans i la cara frisoza, esperant algun senyal o l'hora d'entrada, tots mirant les finestres tancades dels dos pisos i els moviments i les ullades dels guàrdies civils que es passejaven per les torretes per endevinar què passava a l'interior del presidi. De tant en tant, unes ombres tapaven els forats llargaruts dels espiells i això feia suposar una desfilada de presoners o guàrdies que passaven al darrere. La lluentor i les anades i vingudes de les baionetes nues que sobresortien, com ganivets alçats, pel damunt dels merlets, eren amenaces que ens arribaven fins i tot a nosaltres.

Emili Teixidor, *Pa negre* (fragment)

TRADUCCIÓ INDIRECTA

El carácter catalán

Mucho se ha fantaseado sobre el carácter catalán, casi siempre de la forma más banal. Lo de *el seny i la rauxa* no quiere decir nada. Es una muletilla que se usa sin ton ni son y deja a todo el mundo contento. En abstracto viene a significar que el catalán no es bravo de natural, pero tampoco cobarde. Sólo hay que provocarlo para que saque los arrestos.

Naturalmente, cada individuo es como es. Sí es cierto que el medio en que se cría, la educación que recibe y el ejemplo que ve influyen en su forma de actuar. En este sentido, alguna generalización se puede esbozar acerca de los catalanes, entre los que me incluyo.

(...)

El bilingüismo le predispone a estudiar idiomas, pero esa misma condición dificulta su capacidad de hablar de una manera florida. Muchos catalanes inteligentes son, al mismo tiempo, perfectamente incoherentes a la hora de expresarse. Este defecto, si lo es, aumenta su timidez. El catalán aborrece hablar en público. Si se ve obligado a hacerlo, aburre y, en muchas ocasiones no sabe cómo parar y se alarga hasta hacerse insoportable. Tiene chispa y es bueno contando chistes. Muchos humoristas españoles han sido y son catalanes sin que nadie lo sepa.

Eduardo Mendoza, *Qué está pasando en Cataluña* (fragments)